

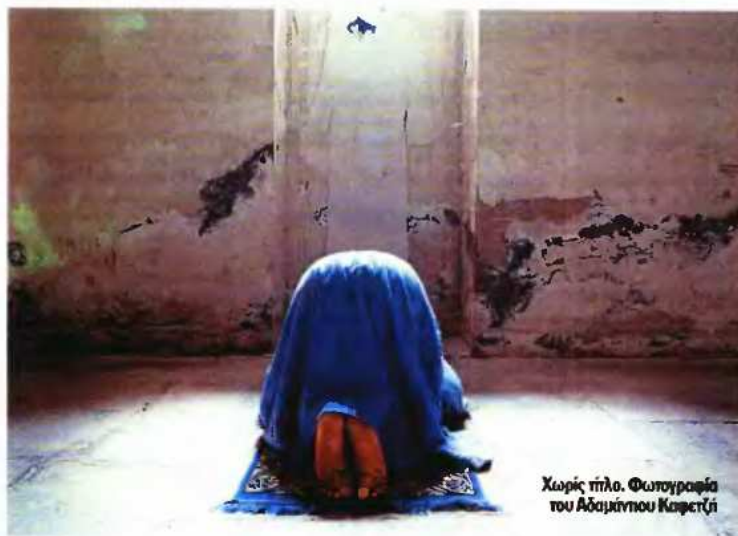
2η ΜΠΙΕΝΑΛΕ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Όταν η τέχνη κάνει πολιτική

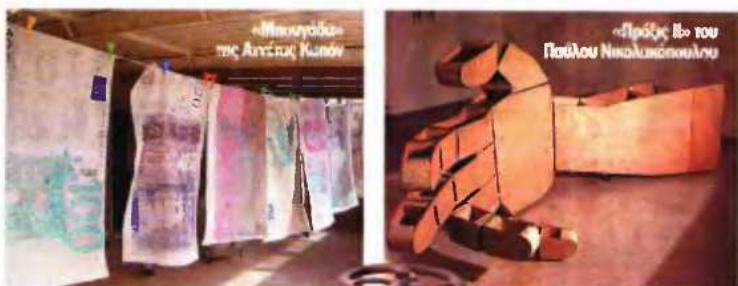
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Τίνα Αντωνάκου

Πόσες βόμβες και πόσες ελληνικές σημαίες μπορεί να κρύβονται σε μια έκθεση εικαστικών, πόσες διαμαρτυρίες, πόσες ιδεολογίες, ποια μυστικά, προσωπικά ή πολιτικά, καταδεικνύουν τον τρόπο με τον οποίο η χώρα εξελίσσεται κοινωνικά; Τα γεγονότα του Δεκεμβρίου θύμισαν σε κάποιους τα αντίστοιχα του Πολυτεχνείου. Για ποιον λόγο; Μήπως δεν έχουν αλλάξει και πολλά μέχρι σήμερα; Αυτά τα ερωτήματα τίθενται στο κοινό που θα δει από κοντά τα πολιτικά έργα από τη δεκαετία του 1960 έως σήμερα, 37 Ελλήνων καλλιτεχνών, που παρουσιάζονται στην έκθεση «Προσωπικό - Πολιτικό» στην Αποθήκη Β1 στο Λιμάνι, η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο του Παράλληλου Προγράμματος της 2ης Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης, που διοργανώνει το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης.

Η προσωπική καθημερινότητα, ως αφορμή για κάθε είδους καλλιτεχνική δημιουργία στην τέχνη, τα επιμέρους στοιχεία της ζωής των ανθρώπων σε κάθε έκφασή τους, αποτελούν όχι μόνο θεματική αφορμή καλλιτεχνικής δημιουργίας, αλλά και ιδεολογική επιλογή. Η έκθεση επιχειρεί να διερευνήσει τους διαφορετικούς τύπους προσωπικών επιλογών και πράξεων. «Η πρόθεση της έκθεσης αυτής είναι να ανακαλύψουμε πού συναντιούνται το προσωπικό με το πολιτικό στοιχείο κάθε πράξης (που στην πραγματικότητα είναι δύο πλευρές του ίδιου νομίσματος). Και η ζώνη ανάμεσα στο προσωπικό και το πολιτικό, το ιδιωτικό και το δημόσιο, είναι ακριβώς το σημείο όπου δημιουργείται η τέχνη», σημειώνουν χαρακτηριστικά οι επιμελητές της έκθεσης, ιστορικοί της τέχνης Αρετή Λεοπούλου και Θεόδωρος Μάρκογλου και συνεχίζουν: «Η έκθεση προσκαλεί τον επισκέπτη να πάρει πρωτοβουλίες, να ανακαλύψει και να συγκρίνει έργα, να ανοί-



Χωρίς τίτλο. Φωτογραφία του Αδαμάντιου Καφετζή



info

«Προσωπικό - Πολιτικό», Αποθήκη Β1 (Λιμάνι, πλ. 2310-593.270), Διάρκεια, έως τις 23 Οκτωβρίου

ξει κλειστές πόρτες, να μην αντιμετωπίσει τον εκθεσιακό χώρο ως έναν λευκό κύβο, αλλά ως μια διαδρομή σε στιγμές της ιστορίας της νεοελληνικής τέχνης. Με ενδεικτικά παραδείγματα και με θεματική στραμμένη στην ταυτότητα του Νεοέλληνα και της καθημερινότητάς του».

ΟΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΕΣ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ
Αλέξανδρος Αβρανός, Δημήτρης Αληθινός, Κίτσια Α-



«Πεπεσμένο βωμό», Έργο του Νίκου Κεσανλή

τωνίου, Μυρτώ Αποστολίδου, Μπάμπης Βενετόπουλος, Ανδρέας Βούσουρας, Μαρία Ζερβού, Θόδωρος, Χριστίνα Κάλμαρη, Βλάσης Κωνσταντίνου, Μυρτώ Αποστολίδου, Μπάμπης Βενετόπουλος, Ανδρέας Βούσουρας, Μαρία Ζερβού, Θόδωρος, Χριστίνα Κάλμαρη, Βλάσης Κωνσταντίνου, Μυρτώ Αποστολίδου, Αννέτα Καπόν, Αδαμάντιος Καφετζής, Νίκος Κεσανλής, Χάρης Κοντοσφύρης, Λίλιαν Λυκαριδοπούλου, Δημήτρης Μεράντζας, Δημήτρης Μπάμπουλης, Παύλος Νικολακόπουλος, Θεοφάνης Νούσκας, Αλίκη Παναγιωτοπούλου, Λεωνίδα Παπαδόπουλος, Λήδα Παπακωνσταντίνου, Τάσος Παυλόπουλος, Νατάσα Πουλιαντζή, Δέσποινα Στόκου, Βασιλεία Στυλιανίδου, Σωκράτης Σωκράτους, Διαμαντίνης Σωτηρόπουλος, Σοφία Τσαμούτη, Κώστας Τσάλης, Παντελής Χαυδής, Βασίλης Χατζόπουλος, Em Kei, Northern Folk Artists.



ΚΕΝΤΡΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Το εικαστικό του Γιάννη Ρίτσου

Ένα αφιέρωμα στον εικαστικό Γιάννη Ρίτσο (1909-1990) για τα 100 χρόνια από τη γεννιά του παρουσιάζουν τη 44α «Διμήτρια», σε μια έκθεση που φιλοξενεί το Κέντρο Ιστορίας Θεσσαλονίκης. Ο ποιητής με τις αναρίθμητες ποιητικές συλλογές, τα πεζογραφήματα, τα θεατρικά έργα, τις μεταφράσεις, ήταν δεν έγραφε ζωγραφικά. Ζωγράφιζε γιατί θεωρούσε αυτή την ενασχόληση έναν άλλο τρόπο άσκησης της ποίησης. Άλλωστε, στις σχεδιαστικές του αποτυπώσεις ενυπάρχουν όλες οι όψεις της ποιητικής του διάστασης. «Ζωγράφιξα από μικρό παιδί. Τα σχολικά μου τετράδια ήταν γεμάτα από εικόνες με ζώα, δέντρα, φυτά και κάθε λογής ομορφές της φύσης. Τα ζωγραφικά πάντα στις πέτρες την ξεμάσητα εξόριστος στη Γυάρο, όπου δεν είπα άλλα μέσα ζωγραφικής, επηρεασμένος από τη Βάσω Κατράκη που την έβλεπα να ζωγραφίζει πάνω σε χαλίκια», είχε πει ο ίδιος. Πρώτα στη Γυάρο και μετά στο Παρθένι της Λέρου, συνέχισε να δουλεύει με λέξεις και χρώματα, να αποτυπώνει με ζωγραφική ευχέρεια ανθρώπινες μορφές που παλεύουν με την αγριότητα του κόσμου, που προσδοκούν με την ομορφιά του έρωτα. Έτσι, δημιούργησε ένα πανόραμα αγριότητων και κορσιών με ελληνικές καταπορές, εμπνευσμένος από την αρχαία αγγειογραφία, αναζητώντας με τις ζωγραφίες του έναν κόσμο αιώνιας νιότης. Ο ίδιος έλεγε χαρακτηριστικά: «Η ελληνική τέχνη είναι ανθρωποκεντρική, με κύριο ιδεώδες της το κάλλος». Τα έργα που παρουσιάζονται στο Κέντρο Ιστορίας είναι πρωτότυπα έργα από τη συλλογή του Μουσείου Μπενάκη. Η έκθεση θα διαρκέσει έως τις 23 Οκτωβρίου (πλ. Ιπποδρόμιου, πλ. 2310-264.668).

